

Music Corner

23/12/2001

Κριτική από το διαδίκτυο

Η παράσταση είναι σκηνοθετημένη από την ταλαντούχα Όλγα Ποζέλη, που πρωταγωνιστεί και στο έργο. Τα σκηνικά και τα κοστούμια επιμελήθηκε ο Κωστής Δάβαρης. Τις πολύ ενδιαφέρουσες χορογραφίες έκανε η Ρούλα Κουτρούμπελη, ενώ με τη μουσική επιμέλεια καταπιάστηκαν από κοινού η Ελευθερία Εμμανουήλ και η Όλγα Ποζέλη.

Η παράσταση «Do you love me?» αποδεικνύει για μια ακόμα φορά πως ένα λιτό και μεστό κείμενο είναι αρκετό για να μιλήσει κάποιος στο κοινό, μεταφέροντάς του μηνύματα με αβίαστο τρόπο. Η λακωνικότητα του λόγου σε αυτό το έργο κάνει όσα λέγονται πολύ σημαντικά. Οι ατάκες είναι διαλεγμένες ώστε ο θεατής να μπαίνει στο νόημα του έργου δίχως καταιγισμό μη απαραίτητων πληροφοριών. Με πολύ ωραίο τρόπο η σκηνοθέτης αντικαθιστά συχνά τα λόγια με ήχους, με κίνηση (η χορογράφος έχει εδώ τον πρώτο λόγο) και με μουσική. Χρησιμοποιήθηκαν και slides, κυρίως στην αρχή του έργου, που εισήγαγαν τον θεατή στην ατμόσφαιρα και το θέμα της παράστασης με χιούμορ.

Τα σκηνικά που χρησιμοποιήθηκαν ήταν τα απολύτως απαραίτητα, αποφεύγοντας έτσι τον αποπροσανατολισμό του κοινού. Ένας καναπές για να υποδηλώσει το χώρο του σπιτιού όπου οι περισσότερες συζητήσεις λαμβάνουν χώρα μεταξύ των γονέων, και ένας δεύτερος χώρος σαν παραβάν, που χρησιμοποιήθηκε για να εμφανίζονται και να αποσύρονται οι ηθοποιοί αλλά και για να υποδηλώσει το χώρο της κρεβατοκάμαρας. Τα κοστούμια ήταν και αυτά λιτά και άνετα, για να επιτρέπουν στους ηθοποιούς να ακολουθούν τις χορογραφίες με ευκολία.

Ο Χάρης Μπόσινας, στο ρόλο του βασικού ήρωα, κατάφερε με την εκφραστικότητα του προσώπου και την αρμονία της κίνησής του να ενσαρκώσει τον ήρωα σε διάφορες ηλικίες με την ίδια πειστικότητα και να κάνει το κοινό να καταλάβει πώς ο ήρωας αυτός κατέληξε να συμπεριφέρεται με τον τρόπο που σαν παιδί περιγελούσε. Η Όλγα Ποζέλη απέδωσε και αυτή με επιτυχία τους τρεις διαφορετικούς τύπους γυναίκας που υποδύθηκε: είχε διασκεδαστική χάρη ως το μικρό κορίτσι που απορεί με τη συμπεριφορά των μεγάλων. Είχε φυσικότητα και χιούμορ ως νεαρή ερωτευμένη κοπέλα αλλά και δυναμισμό ως femme fatale που χρησιμοποιεί τους άντρες για να ικανοποιήσει τη φιλαρέσκειά της. Η Δέσποινα Νικητίδου, στο ρόλο της μητέρας του ήρωα, έπεισε με τη σοβαρότητα της έκφρασής της και την επιτακτική φωνή της ως το πρότυπο της γυναίκας που τον έλεγχο που

αδυνατεί να έχει στον άντρα της τον ασκεί στο γιο της. Τέλος, ο Γιάννης Υφαντής και ο Γιώργος Κατσίγιαννης ερμήνευσαν και αυτοί τους ρόλους τους με επιτυχία, δημιουργώντας μια απόλυτα εναρμονισμένη θεατρική ομάδα.

Η προσεγμένη και ευφάνταστη σκηνοθεσία της Όλγας Ποζέλη δημιούργησε μια ζωντανή, γρήγορη και ενδιαφέρουσα παράσταση, που σε συνδυασμό με τις χορογραφίες θύμιζε πολύ σωματικό-physical theatre. Με λίγα λόγια, με ποικιλία μέσων, εκφράστηκαν καταστάσεις και συναισθήματα γνώριμα και αναγνωρίσιμα από όλους μας. Στο θεατή μένει μόνο να βγάλει τα δικά του συμπεράσματα...